

Posudek vedoucího diplomové práce:

Barbora Maleninská - Josef Kajetán Tyl "Strakonický dudák aneb Hody divých žen" - komplexní scénografické řešení

Autorka obsah své diplomové práce shrnula do tohoto abstraktu:

„Tato diplomová práce se zabývá problematikou inscenování dramatických textů sloužících v minulosti coby nástroj šíření ideologie. Mapuje způsoby, jakými tato skutečnost ovlivňuje současnou percepci díla veřejností a na ně navazující přístup potenciálních inscenátorů. Hledá inscenační postupy, které by napomohly rehabilitaci původního dramatického textu, vedoucí v ideálním případě ke zvýšení zájmu o jeho inscenování. Popsaná problematika a potenciální tvůrčí postupy jsou demonstrovány na dramatickém textu Josefa Kajetána Tyla Strakonický dudák aneb Hody divých žen.“

Jsem rád, že mohu prohlásit, že se jí, dle mého názoru, tento záměr podařilo naplnit. Jedná se o velmi obsáhlou práci, která se danou problematikou zabývá na nadstandardně vysoké úrovni a skutečně naplňuje (především ve své teoretické části) mé představy o tom, jak by měla závěrečná práce studenta scénografie vypadat. Problematika je analyzována z mnoha úhlů a podobně komplexní je i výběr zdrojů, z kterých čerpá. Prostudovaná literatura jí ovšem neslouží k vyplnění stránek vhodnými citacemi, ale jako podklad k vlastní analytické činnosti. Čtenář není tedy konfrontován s kompilátem obecných pravd rozvedených do mnoha stránek, zde se opravdu jedná o originální, poučený a inteligentní text.

Tato velmi obsáhlá a čtenářsky poměrně náročná teoretická část (autorka si užívá složitých souvětí a odborných výrazů, které ovšem umí správně používat) je pro mě odpovědí na nevyřčenou otázku, proč je pro studentku v tomto mladém věku atraktivní právě tento titul, který patří do oboru té „nejklasičtější české klasiky“ a jeho inscenační tradice ho překryla nátěrem téměř parodizujícím sama sebe.

Vlastní scénografická a inscenační koncepce je tedy snahou se textu věnovat vážně a najít si v něm téma, které bude rezonovat se zkušeností autorky i potencionálních diváků. Zvolené prostředky a motivy (scéně dominující nekonečná silnice, balík slámy, autobusová zastávka, hájenka s paroží, neon motelu...) někdy balancují na hraně banality, ale nikdy nepadnou směrem k parodii nebo výsměchu textu a tématu. Naopak, dle mého, pomáhají pochopení a interpretaci dramatických situací.

Z hlediska divadelní praxe bych uvítal podrobnější technologické zpracování, ale celkově bych projekt považoval za realizovatelný.

Diplomovou práci považuji za výjimečně dobrou a doporučuji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení „A“.

V Praze 27.8.20

MgA. Martin Černý